

7
Graatschap den 2 Oct 1876

Geliefde Kinderen! Wij hebben u brief en 3
dollar en de Courante met blyd zekap ontvangen
en wane omstandig hebben waarent u gezien en horen
dat u in de geboorte moogt ontvangen en dat
de kleine theekha meer herstelt mag wezen. Wat ons
betreft wij zijn thuis door des Heeren goedheid gezond
krommet ik mijn niet zoveel gewaelt als gewoont. Van
een maand op zondag avond waarik er haer aan toe wij
heken dat een soont van stielstanc in het bloed man
het was spaetig over maan sedert dien tyd niet zoveel
als gewoont. Alina schryft niet veel met een halve
toen bedact op te in orange City wezen mag of te
de louty van te in myn geestige hore magne ten
als in tyd heit u in Medewal eenige dagen by Derk
en dat Keron dijn met meer haer ik te in de hofelyk
alleen maar ik heb en magen van de kinderen te in
alleen te in goed van myn geestige hore te in de hofelyk
van tot de kleine gerette haer van alle pleegien
hebben en dit hoore wij ook van Alina jeet te in
dat te in Staatje en van de kinderen te in veel magelyk
in alles behulps te in. Staatje schreef al in de hofelyk
waren dan konde u in mag veel iets helpen als in
het nady hofelyk, van in Staatje de 10 van 72 als in hofelyk
toen hy ons met alle magt magt helpen en der 28 in
Louty van konen hy in sothe hofelyk te in toonen, en
ik wil niet ontkennen dat dit mijn medel en bedde is
dat wanneer de theere de weg eens magt opaan gaar
te in de willen alle man haer te in komen maar in magne
daarik toch al in de hofelyk als in de hofelyk te in
gaarne willen dat in de hofelyk te in de hofelyk
den redder en ook dat de kinderen te in de hofelyk
Lelden konde in de hofelyk op dat in de hofelyk
en magte de kleine gerette haer al in de hofelyk
appels. Schiller disjes wasser op de hofelyk in de hofelyk
dus ves in de hofelyk land van in de hofelyk
Preyer en een haer in de hofelyk als in de hofelyk
eet boots of haer op hofelyk dan in de hofelyk
als in de hofelyk dan te in de hofelyk
veel gemak van hebben, maar derf haer te in de hofelyk
te in de hofelyk als in de hofelyk
wonder in de hofelyk in de hofelyk
konde hy met graag van in de hofelyk
in de hofelyk te in de hofelyk
in de hofelyk te in de hofelyk

hier altijd vermijden van elkan der maeten leven... Als ik
alles betaald de Schaam en de mal ook mij hebben nu niets
meer van u te eischen... Wij zullen deze meek een vrucht van
appelen verkopen, mij hebben van de felle die mij verhooren
hebben gemaak de prijs is thans op Dinsdag 75 a 80 Cent
omgekeerd hoe gaet u met de knallen die hebben mij gemaak
en een ook de wortels groeien, als kool mij hebben ook mag
oud sprek maek een hand meer slaader heeft al een pot
met baten gekerbt voor de minten als de koe draag, stant
tegenwoordig niet eer als den een halven als een gelege
heis magt wezen van tal slaaden a een potje geloen
de appelen ten den die hebben mij plantig heb styn gemaak
word meten mij niet en het sal nu ook niet te laat
zijn. Niet de brief van onze vriend Braem. Denk
zij het treurige uitje van tante Lien mij
schiedde wel eer geschreven maar door Derk
van Braem opgedragen had am lielden de toon
van zyne vanden fel berigten kon ik niet wel en
zij kunt u des toeshand denken, waarin Derk licht
met de kleine kinderen bevind. Naafte met
wel hoe het er gesteld is en het is er niet bete
gewonden. Slaaden is er af 14 dagen dag en nacht
gemeest maar die hand van de ay weesthuis
en dan gaat vna er na toe als heis konstster
hij wilde het kleine kind yarne bij ons heb
ben. Slaaden ynde het mag wel yelraan heb
ben maar ik hoet er niet veel kin in nu zullen
te eerst eens Lien hoe of het tal gaant en oad
dan na de gan van het meke vryte. Als zij
dagelijks lab met Derk verheed dan kan men hoort
leffen dat er niet gebeurd is, maar hij tal hoe
op den duur mag wel misse te was mel een
grote talen en kon niet met haar merk voorit
en ook was er voor hen niet veel aardigheid
aan maar hij kan yernst het kind vertalen hij
was toch bezond en het tal ook mel maegelyk
gaan om een ander weete krijgen want hij
heeft geen beste naam. Wat hoar lietoestand
aambelanz dat was voor alle dinsten.
Wiermede sal ik eindigen nu u allen van
allen hertelyk geyroete te hebben u lieft vady
W. H. C. C. C.

J.H. ten Cate

Graafschap, Michigan - Orange City, Iowa

October 2, 1876

Dear children!

We received your letter with the 3 dollars and the papers with great happiness in our circumstances. We hope you may receive this letter in good health, too. May little Hendrika feel better again. About ourselves, by God's goodness we feel good again, although not as well as usual. Sunday, a month ago, I was in bad shape. They think it was something like a stopping of the bloodstream in my body, but it was soon over. Since that time, I don't feel like my old self. Mina doesn't write much, not even how she likes it in Orange City, nor if she is studying what we told her. We still say so, when she has time. Mother has been for a few days at Derk's. Berendina could not do it any more. Now I am alone through the days, but the children are all so helpful and caring for me. So we enjoy pleasure from Jan on to the little Gerritje. We hope to hear this of Minnie too, that she will be helpful for Naatje, Jan and the children.

Naatje said in her letter, when we are there they could and would help us if necessary. Jan wrote January 10, 1872 if we came he would help us with all his might, and the 28th we should come and his wish was, to take care of us. I will not deny this is my prayer and wish, that when the Lord opens the way, we will come to you; but not right now, because I make more wages than we need. I would love to see if we with the Lord's blessing, just could take care of ourselves and our children, until the children are independent so we would not become a burden for you.

The little Gerritje dusts the floor, peels potatoes, washes dishes and takes care of the babies in the neighborhood. So if we could just rent a small piece of land from Jan and have a cow, and have some chickens, or whatever there is, and if I beside did a little work, I am sure it would go all right. If mother is as good as she is now, she could be a help to Naatje. But Dirk has said I could talk about everything and he would not be mad at me, but I could not talk about Joure, he does not like to hear about that. We would not do it either. We could perhaps improve our lives, but we are not lacking anything. But it hurts me badly, that we should live separated from each other. Everything is paid for now, the shoes and the wool. We do not ask for any more. This week we are selling a load of potatoes. We have enough to eat with the half of our produce. The price in Saugatuck is now on the market 75-80 cents. Our cow gives good, and eats plenty of turnips and corn, we have plenty ourselves. The pigs grow good too. We still have old bacon, but the ham is gone. Mother has churned a pot with butter for the winter when our cow is dry. She will have a calf early. When there is an opportunity Mother will send a package with dry apples, we have plenty of them. We do not know how to make wine and I guess it is too late now too. From the letter of our friend Broene you could hear the sad end of Aunt Lien. We would have written you before, but it was Derk's wish, that Broene should tell you; so we would not do it first. You can imagine how it looks over there with Derk and the little ones. Naatje knows how the situation was over there, and now it is worse yet. Mother was there for 14 days but she comes home tonight. Then Dina goes there as house-keeper. He would like us to have the little baby. Mother would take it, but it is just too much for me. Now they will wait and see how it goes with Dina and then make a decision.

If you daily have contact with Derk you would almost think that nothing had happened. But in the long run he will miss her. She was alone and had a hard time to get things done. This was not nice for him, but she was always there and he could leave the house without worrying about the children. It will be hard for him to get another one, because he has a bad name. Concerning her soul's condition, this is in the dark. With this I end. Greetings to all of you from all of us.

With love,

Your Father, J.H. ten Cate